

درگاه

اون بش کونده بر نشر اولنور علم وصنعت مجموعه سی

برنجی سنه: ایکنجی جلد

نومرو: ۲۴

۵ نیشان ۳۳۸

بانیس جنفلك

۳

حرب اعلان اولوندی وقت بوتون کنجار یواش
یاواش، صبرالری کلدیکه عسکره کیدی؛ نهایت بوراده
غله، بن یاشده برقاچ اختیار قالدق. چاق قلمه
عسار بهی باشلادی زماں برکون برده بانقد،
خانله چو جوقلری چیقا کلدیلر. اونری اولاط نیامدم.
استاسیونده آرابه یله اولنری بکازکن کوردیکم زماں
کوزلریمه اینسانیمورد. ایکسی ده فدان کی یواو
بوسلو. کوچوکی یامه یاقلاشدی: «سالم آغا! باقی آلا
سالم آغایه هیچ دکشمه من!». دیه کولوشدیلر. بن
شاشقنا، دن آغری می آجوب ده برلاف سولیمه یورد.م.
ایکسی ده اطرافنی آلمشربکا حال خاطر صور یورلدی.
بوکا اوقدر سونیمده که شیمدی سزه بوتی آکلاغی
ایچون نه سولیمه سم بهوده...

برقاچ آی بوراده کوشکده اوطوردیلر. صوکر
قیش باصنجه شهرده کی نوئاغه ایندیلر. بن ده آرا صبرا
کید یورد. اما چوق قالا یورد.م. چونکه او وقت ده
بورانک دردی نه ایشایدی. اولرک ائدن نه چکزدک.
بن کندی بیله ییله یوزانک طانی، اورمانی هپ
اونلرله طولویدی.

اما شیمدی کی می؟... نه کزدر. شیمدی اله
برسلاح کیمیرن چولوق چو جوق همان چالی به چور.
بوزانک هبسی ده چالی قاتیجی. ایشلری کوچری

حساسیت اولو اولدقن صوکر بیک کوزل قالدیه
سولیمه سین، بیک کوزل شکاده دوکولسون، بوکای
دکادر. کاشکه اورخان سینی بیک دبی برآز ده
فنا، برآز دها قابالی اولسه ییدی اولونک صاری
وچیرکین چهره سینی، بوقادار آب آشکار. بیدانه
وورماسه ییدی. کاشکه اورخان سینی بیک مصراعلری
برآز بوزق، سینی برآز قاریشقی اولسه ییدی ده
یا ناغه، اوطوموبیله، لوره که، شاپتیله به عاشق
اوله جفته، اصل عشق آکلاسه ییدی وکوزلی-ووم سینی
بیله ییدی.

کوکادن سسلرله صوکر برکرده ده تحق ایدیورکه
«شمرک یازی معرفتدن بشقه برماهی وار. دوغایانلر،
لسانده نه قادار استاد اولسه لردو پوره مازلر. دوشونه یار،
سطرلری نه قادار هنرله، ذوقله ایشله لردو شونو.
ردمزلر. سولیمه جک اضطرارلری، شوولری،
أللاری، حسرتلری اولمایانلر نچین شعر سولیر...»
أوت، اورخان سینی بیک اضطراب، امل، حیرت،
شوق و عشق نهدر؟ فرقنده اولادی ایچون شمر
سولیمه بر شاعر دکل، شاعر کورونمک ایسته یین
برآداند. بونک ایچون ده بوتون سوزلری، سسلری
هرکون هر انسانک سولیمه ییکی سوزلر، جیتاردینی
سسلر کیدیر و او سسلرله او سوزلر قادار بالانچتدن
بررلطیفه، برر فانتازیا دیر.

فوزی لطفی

سلطنتدر. اورخان سینی بیک، هرشیدن اول کندی
قلبی ترم ایتک ایسته یین برشاعردر. ایجاب ایدردی که
هرشیدن اول این برعاشق اولسین. عشق نهدر؟
آکلا سین. حالبوکه بوشاعرده بوتون یکی بیدین بر
چوق کنج شاعرلر کی عشق هیچ آکلامایان،
آنچق زندوستلغ خفیف وعته لر یله مست اولان،
کوزلرک درن، ونوس ویا قورقونچ اسرارندن دکل
قوتلرک ادعایی بوران سرت بوغوسندن خوشلایان
وعشق دینجه درحال ازدواج خاطر لایان، زفاف
أملیه جلد بران و صوکر اده اصالیورن ده اده و غروسی
صرف عاشق اولق ایچون عاشق اولان خام بررو حدر.
زیرا بوتون تأملری، بوتون هیجانلری و بوتون حساسیتی
عشق کیشش افقزلندن اسن سرت هوادن دکادر.

ایسته بو یوزدندر که اورخان سینی بیک کوکادن
سسلری حساسیت زده برشمر تا نیری بیله اویاندر میور.
باشدن آشاغی به قدر بوتون کتابی دولدوران بارچیلر،
برر فانتازیدن باشقه برشی دکادر. کوکادن سسلرک
اک دوقوناقی، اک ایچی منظومه سی عبدالحق حامده
مکتوبیدر؟ حالبوکه بو منظومه بیله جدیتی ووقاری
نسبتنده خفیف حتی صابیه سز حسسلرک ترجانیدر.
شاعر بو منظومه سنده دیورکه «او کک زده حرمتله،
حیرتله کیلرز» بک اعلا، صوکر آجیبنی آکلاغه
باشلا یور. أوت دیوروز. شاعر حقیقتاً یانچقدر.
فقط اولیه برر بر کایورکه کوزسندن عشقک بوتون
اسرار، بوتون قدسیق سلیبور و باشزده بردن بره
علی العاده بر نشانلاغه، بر ازدواج بلاسی چیقور.
بو حقیقتاً بر بلاد. شاعری، دهانک او ککده کوچو.
لنن، اوتاندر بران، کولونچ ایدن بر بلا... اگر
اورخان سینی بیک، حامدک او ککده بو یوله سولیمه ییکی
مدتجه حرمتی و حیرتی افاده ایتش اولیورسه، کندیسی
ایله برک-سوبده قطعاً حامدی سوه م. زیرا بویه
سوه جکمه هیچ سوهیم ده ایدر. حامدی سوه م،
اونی ساده بیلرله بر مرتبه ده کورمکله اولور. اگر
اورخان سینی بیک قادار اونک یانه صوقوله جق، آنامزه
با نامزه آجیدیمز، عشقندن بشقه، بیک دردمنی
اوکاده آجیجق اولورسه قیایدیمز ایش جرمت دکل
لا ابالیک استرا وحد بزلک اولور.

بوتون بو سولیمه دکارم، شمرک اساس و کنتیه
عائددر. اورخان سینی بیک روحنه، ایچه، احترامنه،
شوقنه، ذوقنه و عشقنه دائردر. فقط مسمارضام
یعنی اورخان سینی بیک تقدیر کارلری دییه چکاردر که
بو قادار کوزل تووکی کی قوالانمشدر، بو قادار
آجیق سوزی کیم سولیمه مین و بو قادار نارین آه کی
کیم بولمشدر. اولره اوزون اوزون مرام آکلاغه
هیچ لزوم یوقدر. زیرا بو آداملر شمر نهدر؟ اول
بوتی بیله یین و شمرک ایلك هیجانلری بیله دوغایان
انسانلردر. بر اولونک سوسی و طریف ائوالر یله
او کونه بیلیری یز؟ ایسته اورخان سینی بیک بو آجیق
دبیله بر اولونک ائوالری قدر لزوم سز وایشه
یارامایان شیلردر. برشمرده عشق اولو، ذوق اولو،

بک یاقین اولان بر آرینک قانادلری کی جاسز وحر.
کنتسزدر. اوچوشی اوچنه بکزه میور. دهاها هواده
برآرشون کینه ددن با یایور. بردالدن او برینه بکیرکن
سندله یور وکوزلرک ضمعندن اوله جق بر جیچکه
قونه جق برده اکسبوری بردیکنه قونیور. بوکایک
زهلی برینک چیکینی می ائمشدر؟ مضر بر اونک
عصاره سینی می آلمشدر؟ خایر! مجالسلیکی و سرخوشانی
بوندن دکل، ساده ضمعندن، ساده بجزندن.

کوکادن سسلر، برکره دها اثبات ایتدی که
«ملی ادبیات» دییه صوکر توزک ادبیاتده آیری بر
زمره حالنده کورولن ادبیات، فکر، شوق،
ذوق و احتراض جهندن بک بوش، بک دکر سز بر
ادبیاتدر. حتی بر ادبیات بیله دکل، بو آجی حقیقی
سولیمه مکدن چکینه ملی نز. ملی ادبیات که هر ملاتک
ادبیاتک اک صوکر شکلی، اک صوکر مکمل
حالی اولق لازم کلبکن تورک ادبیاتک «ملی» نامی
آلتمده طولایان، اک ابتدائی، اک عنوانسز بر
ادبیات قادار بیله جانلی دکادر. بوضفک عکس العملی ده
ضعی نسبتنده قوتی اولاجی ایچون کوکادن سسلرک
ضعیفکی و حالسلیکی کوزمره اک مهیب، اک قورقونچ
برانزام و سوط قادار هیللی کورونویور و همین تورک
ادبیاتی نامنه اک فنا حکمی و بره چکیز کایور و برکره
دها حس ایدیور که صوکر تورک ادبیاتی، اک
ضعیف، اک جلییز بر ادبیاتدر.

فی الحقیقه کوکادن سسلرک فهرستی یوقاریدن
آشاغی به قادار اوقوبه جق اولورسه قی کورور که بو
سسلرک جیقیدینی برنه بر شاعر کوکلی، نده برعاشق
یورکیدر. دها ایلك نمله ده کوزلرده سیاحت چیقان
بو عاشق، هانکی کوزده قرار قیله جفتی، هانکی
کوکاده برک چکینی کندیسی بیله بیلمه به جک قادار
غفلنده در. بو عاشقک بوسیاچی، هر هانکی بر آسریقالی
سیاحک اوروبا سیاحتی قادار علی العاده ومادی حیرله،
بر شرق سیاحتی قادار قورو منفعت نچ سسلر یله
دولودر.

کوکادن سسلرله الیدن فضله منظومه واردر
و همین هبسی ده بر عشق ایچون، بر کوز ایچون
برسس ایچون سولیمه شدر. فقط اولیه تحف که کوز
ایچون بر شی سولیمه یورورکن، شاعرک یانندن
بکن چارشافلی برکنج قیز، شاعرک کوکانی کوزلردن
آیبریور. کندیته چو رتیور. شاعر، شمدی
بو چارشاف ایچنده کی وجودله، بو چارشاف ایچنده کی
انداله مشغولدر. مستدر. فقط نایله؟ وجرده،
أله، یوروبیله، قیریه و قیریمه ایله... بو چارشافلی،
شاعرک او ککدن کوب کیدیور و صوکر شاعر،
اوکا بر مکتوب بولا یور. باشنده «وکیله مکتوب»
دییه یازیور. نه چایق سزمش؟ بو مکتوبی
نه دییه یازیور. کندیته فرقنده دکل و هیچ حس
ایچورکه سولیمه مکتوب، دنیاک اک باباچی عشقنه
دلات ایدن بر تمبیردر. نه دینش عشقه میغمه ایان
و آنچق زندوستلغده تفاخره پارایان اک کوچک بر

درگاه و پیام صبح

«درگاه» متریس تبه «کونی انتشار ایتشدی. شمدی تام برسنه اولوپور. اوزماندن بری «درگاه»ك نشریاتی منك اوز اوغلارینك قلینده نه تأثیر اجرا ایتشدی؟ بونی تخلیه بیه لزوم کورمه پورز. فقط سودی بوزوق اولادلرینك اوزرنده حاصل ایتدیکی تأثیری مشاهده ایتدك.

اوزرنه کوچك الارنی چیرهرق برندن فیرلادی، «هادی آبالا کیدهلم!» دییه بویوکی چاغیردی. اوتنک یارین صبح کوره جکئی سویلینجه دهرین بر نفس آلدیم.

ایکیزده آشانی طاشلفده یکن اوکا یاواشجه «عمر بك سنی کورمك ایتدور» دیدیم. اولا آلائی صاندی «آمان سلیم آغا! بنی بو ایش؟» دیدی. چنار دینده عمر بکی کورنجه شاشیردی. بردن اولدینی یرده قالدی. بن اونلری راحتسز ایتدك ایچون براز کرلیك، اوراده کی بویوکی آغلاچلردن برینك آرقه سنده دوردم.

اوراده نه قونوشدیلر، بر شی بیلدورم، اگر بریارچ بویکجه کی احوالین خیرم اولسادی، برچوق مسئله لرك دوکومی نجه چوزولوش اولاجدی؟ هیچ، هیچ برکله بیه دویق نصیب اولادی. یالکر عمر بکک کیتدیکی کوردیم. نعمت یالکر قالدینی ایچون یانته کیتدیم. عاداتا آغلاپوردی. «نه اولدی؟» دییه صوردیم، بر شی سوبله مادی. «عمر بك کیتدی؟» دیدیم. برندن قالدی، یوردی. چوق صورق عادت دکلر، اگر سوبله یه جک اولادی، ایلاک سؤالمده شوبلردی. مادامک سوبله مادی. کزلی قالماسی ایتدور دیمکدی. بنه طاشلفه قادار کوتوردیم، بن دونه جکم وت بویوکی میدانه چیقدی. «نه او نعمت آغلادکی؟ نه وار؟» دییه صوردی. همان بن آتیلیم: «طای اولدی ده... فنا اولدی!» دیدیم. آبالایی قوئنه کیردی، اونی کوتوردی. بن ده دوندیم. ایرتسی صباحه قادار او میدانلنده درت دوندیم دوردم.

اختیار، بربری اوستنه یافدینی جیغارلردن بری داهاسارمق ایچون بوراده صوصدی، دوقور صبر سزلفله «باری صوکر اوکیجه نه اولدینی آکلاشیلدی؟» دییه صوری. سام آغا ایری یازمه مندیلیله بورتی، همده کوزلرینی سیلوب، اونی قوشانی آراسنه صوقارکن: «خیر، دیدی، اوکیجه نه قونوشدین کیسه بیلدور، بن اوقادار، کوچوک بلکه کابرش آچار دییه بکلدم اما بیهوده... انسان یاشارکن اوله شیلر کورویورک... لك کوچوک بر ایش اولونجه به قادار آدمی راحت برافینور. بن اوکیجه نلر کچدیکی هیچ بیلدورم، فقط عقلمده اوله بر ایتش که بویکجه دن صوکر او لان حالر هپ بو یوزدن چیقدی.»

مصطفی نهار

بیلم بو سس سصداسز حرکتدن می نهدن کوچوک یاعه یاملاشدی، «نه وار سلیم آغا؟» دییه صوردی. شهرده برینه جلم صیقیلدینی سوبله دم. جاندارمه ضابطنه بنی ناصل طانیلیدینی صوردیلر. اوده کولرک «بز اسکی احبابز!» دیدی.

صوکر آکلادم که، اونلر شهرده طانیلیدیلر. خام افندیته احبابی ایتش، هپ برابر چفتلکه کلدک. خام افندی، ابالله قویورمه جکئی سوبلیدی. عمر بک ایشنک اهمیتلی اولدیندن باشقه برکون مطلقا کله جکئی وعد ایدرک کتیدی. حقیقه صوکر کلدی، همده صیق صیق کله شریطله. بن یاواش یاواش ایشی آکلایورد اما اوقدر تفصیلاتی دکل. فقط نهایت برکون خام افندی بک عمر بکی صوردی. نه دییه جکدم صانکه؟ عیز، ناسلو، بابایکیت بر ضابط. بوتون ختی کندینی سوبیور، قره غول قوماندانی احد اوئاشیدن ذاتا ایچی طیشی اوکره عیشدم. بوتون بیلدکلمی سوبله دم. بکا کولرک: «نعمتی ایتدور، ویرهلمی، دیرسک؟» دیدی. نعمت صامی حال سزه - سوبله مکی اوتوتدم - کوچوکک اسمیدر.

او وت آکلادم که کوچوک سوبیورموش. بوکا بن چوقدن راضیدم، یالکر برشیده طوتولوب قاوردم: جاندارمه ضابطلکی، همده بوراده نه زوردر، سزده بیلرسک. کیجه کوندوز، دور اوطورپی. کزیره کر. صوکر، الله سیرکسین، سزمن برقروروشون هر دقیقه حاضر. بتون قورقورلم بوراده دیدی. فقط خام افندی به بتون بوناردن بر شی آچادم.

کوچوک کوردیکه داتما لطیفه ایدر. هر دقیقه بر وسیله بیه عمر بك دیر دوروردم. بو ضابطی بن کوچوکه فوجه اوله جفنی آکلادقن صوکر اوقدر سهومک باشلادم که نه وقت بر ضابط کورورسهم یوردم سیزلار... قانی آچوبده سزی کوردیکم زمان، بنه اوکیجه بنی خاطرلارم: طلیق بویه بر کیجه کچ وقت چوبانلردن بری کلدی «عمر بك سنی ایتدور» دیدی. قاقدم، میدانه کی چنارک دینده دوریوردی. یانته یاقلاشدم، قولومدن یاقالبهرق بکا نعمتی کورمک ایتدیکی سوبله دی. سسیده، قولوم، بایشان الی ده تیره بورلردی. دوغریسی نهدن، ایچون دییه صورامادم. همان «بکی!» دیدیم. فقط اونلرک دائر سینه دوغری کیدرکن بردن بوتون مشکالر عتله کلدی. بویشی ناصل یاباجقدیم؟ بونلری دوشونبوردم اما آرقیه دونوبده اولاماز دیمکده عتله اوغرامیوردی. تام ایجری کیره جکم صیراده ذهنه بر شی دوغدی. کولرک یانلرینه کیردم. ایکی قردهش بن هر هفته هکبه هکبه طاشدیم کتابله دالشار، بن اوطیه کیرنجه باشلرینی اونلردن قالدیرلر. خام افندی یوقدی. اونلره دیدیم که: صاری قیصرق برطای دوغورمشدی کورمک ایتستین واری؟ بو سؤالم

بازاره وارن قادیلرک، چوچولرک یوللری کدمک، آلبیده کئی آوجنده کئی صوبقی... بزم بیلدیکز اشقیبا فقیه ففرا به باردورلردی. بونلرکی قیریلدش قوبونان یوک چقارمه اوغرا نمازلردی.

بزم دکرمئلر یول اوستدر، همان هر آقشام بر پوسته اوغرارلر، اکک ایتترلر. اوله چولوق چوچوق طاقی یاواشامازدی یا اونلر قیرده چوبان چوچولرینی صوبوب صوغانه چورلردی نه قازار اولسه بوراده کیلرک همان هبسی ده بو جفلمک اککئی عیش، صوبینی ایچمش، بر ایلاکئی کورمش انسانلردی. ایچلرنده ناکافاسدن ویاخود حلبدن قاجوب کشلردن طوتده بورایه خسته کلوبده ایله شنبه داغه طاعه چیقالمه قادار هبسی وار.

ابلاک بهارده خام افندی قیزلیله بورایه کلدی. اونلرله برابر برده بیکلاک کلدی. هیمز تازه برهرسله چالشفه قویولوق. بن سینه اونلری اککند برمکه باقاجقدم اما آرتیق آکلادم که بو ایشده اونلره یارایه جقدم. چونکه دوکونه کندیلری بنبورلر، قوزولرله هیچ اذنه حاجت قالدن اوینا بولر، بکی یاورولرینی نیم ایدیم اولادن یاقالبولر، آرایه به ییتنه چککاری زمان کندیلری حاضر بولر، یته کندیلری سورویورلردی. بکاده یالکر اونلری سیر انک قاپوردی. یالکر بر ایشده اونلری اوزیوردم، بوتون بیدسزاکلرک آجیبینی چیقار یوردم: پوسته کونلری بن شهره کیدر... استانبولدن اونلره کان مکتوب، کتاب، غزنه - هله بونلر رسلی رسلی بویالی بویاسنه قادارده چوقدی - نه وارسه آلیر کتیردم. اونلر بنی تا قورونک او بر اوجنده بکارلر. بو کان شیلری چیقار، ایکی سیده کوامرک بکا «داها؟ سلیم آغا داها؟» دییه صوردی نازلارنق برر برروردم... یته بویه بر پوسته کونیدی، دوش کلبوردم، یوله جاندارمه ضابطی عمر بک راستلدم. اوده ناحیه مرکنده کی قره غوله کیدیورموش. برابر قونوشه قونوشه صوباشنه کلدک. بزمکیلر قارشیدن آرایه ایچنده بنی قارشلاقمه کلبورلردی. اونلری یته اوزمک ایچون حاضر لانیور و بر آرقی اول اونلره قاووشمق ایچون بهیکیری ده سورمه کچایشوردم. سفر بک بهیکیری برافندی؟ یته بن ایتدک اولدجه ابی بر حیواندی. اونلرده آرایلرینی سوریلر. بویوکی آرایه دن آنلادی. بن «نه قدر چوق مکتوب وار!» دییه اونلری خویاند برمتی ایتدوردم. او، دوغری کتیدی بهیکیری اوزلرینه سوروب بنی کچن عمر بکله سلاملاشدی. کوچوکده اونی کورونجه «وای عمر بك!» دییه آرایه دن آنلادی؛ بر برلرینک الارنی صیقرق قونوشمه باشلایلر. شاشیردم، بونی بوکدم، بر کوشه ده قالدیم. نهدن صوکر خاطرلرینه کلدیم: «سلیم آغا! نوار؟» اوسته او شوشیلر. لطیفه به، شاقایه قوت بولامادم، هبسی هکبه دن چیقاروب الارنه تسلیم ایتدم. ایکی سیده قاپیشدق، مکتوبلرک اوستنی اوقومه باشلایلر.